

1942-1944 жыллада Освенцимде газ бла буулуп эм кюйдюрлюк бир миллион бла беш жүз минг адамга жууукъ ёлтюрюлген эдиле. Аланы асламысы чойютлюле эдиле. Литературада «Освенцимни жаханями» деген сёз кюралганды. Ол сёзю юсюнден, мен газ жиберилген камерада, бир кереге алты жүзге жууукъ адам ёлген жерде ойлай эдим. Ол сёз бла айталмазча ахырлыкъ эди. Ол жер кертиси бла жаханями болур эди?

Биз – экскурсияга барган кяаум адам - ол жерлени кюркюуусуз башдан аякыга дери кярарга онгубуз бар эди, нек десегиз ол жерде энди бир адамны да ёлтюрмей эдиле. Ол адамсызыкъ ишлени ахыры 1945 жылда келген эди. Освенцимде болган жаханым бир талай заманы ичинде болган эди, Инжилде жазылган жаханым а - ёмюрлеге.

Освенцим музейде мени кёз кярарым кябыргяланы биринде орналган жорга тюшдю. Ол тутмакыга тутулганланы бири кесини ышануун чой бла кябыргяда тырнаган эди. Ол жазыкъ адам кёп башха адамла бла бирге газ жиберилген камерада ёлгенди, алай а ол кесини кютхарыучусун – Масих Иссаны биле эди. Ол адам – ол кюйсюз, ахырлыкъ жерде ёлгенликге – жаннет эшик анга ачыкъ эди. Жаханымден а (Исса бизге Жангы Кесаматны бетлеринде кёп кере айтады; сёз ючюн Маттай 7:13; 5:29–30; 18:8) адамга не кютхарылыу, не азатлануу жокъду. Освенцим бла тенглешдиргенде жаханым «тохтаусуз» ишлейди – ёмюрлеге. Аны себепли, жаханымге кысысха экскурсия этерге амал жокъду.

Жаннет да ёмюрге. Ол – Раббий Аллах бизни элтирге сюйген жерди. Аны себепли, сизни Раббийге чакырырга, мени эркин этигиз. Раббий Иссаны кябыл этигиз да, кесигизге жаннетде жер хазырлагыз!

Бир жол, лекциямдан сора бир тишируу менден былай сорду: «Адамга жаннетде кесине жер хазырларга амал бармыды? Солуу жерлеге барырга болушлукъ этген бюргя ушайды сизни айтханыгыз!» Мен ол тиширууну айтханы бла келишдим: «Адам алгядан кесине билетни алырга онг этмесе – муратына жеталлыкъ туюлдю. Сиз Гаваялы айрыкамга барырга сюе эсегиз, сизге билет алырга керекди». Ол менден дагыда былай сорду: «Билет алыр ючюн багъасын телерге керек болур да?!» – «Хау, жаннетге элтген билетни да багъасын телерге керекди! Алай а, жаннетге элтген билетни багъасы алай багдады, бир адам да аны багъасын телелмайды. Гюнях – бизни жаннетге жолубузда

чырмауду. Раббий Аллах а кесини кёклеринде гюняхха тёмейди. Бу дуняда жашаудан сора Жаннетде ёмюрю бардырама деген адам алга кесини гюняхларындан азат болурга керекди. Ол азатланууну кеси гюняхсыз болган эталлыкъ эди – эмда ол Адам Исса Масих болду. Жаланда Ол телелганды бизни гюняхларыбызны! Эмда телелгенди – Кесини кяаны бла, Кесини кячда ёлгени бла».

Мен Жаннетге тюшер ючюн не этерге керекме? Раббий Аллах барыбызны да Аны кютхарылыуун кябыл этерге буюрады. Инжилде кёп аятла Раббийни чакырыуун кябыл этерге бизни кёллендиредиле:

- **«Тар кябакъдан кирирге кюрешигиз»** (Лука 13:24).
- **«Тобагъа кяйтышыгыз, Кёклени Патчалыгы жууукълашханды»** (Маттай 4:17).
- **«Тар кябакъдан киригиз ; нек десегиз кенг кябакъ бла эркин жол жоюлуугъа элтгенледиле, кёпле да ол кябакъ бла киредиле. Тар кябакъ бла такыр жол – жашаугъа элтгенледиле, ол жолну уа азла табадыла»** (Маттай 7:13-14).
- **«Ёмюрлюк жашауну тут, сен анга чакырылганса»** (1 Тимотейге жазылган кягыт 6:12).
- **«Раббий Масих Иссага ийнан эм кютхарылырса»** (Абустолланы ишлери 16:31).

Бу башында жазылган чакырыула бары да хакъ кертидиле эм бизни ёмюрлюк жашаубузга оноу этерге чакырадыла. Бу сёзде аланы керти магъаналарын эм ол ишни артха салуугъа жарамагъанын кёресиз. Бу чакырыугъа сизни тюз жууабыгыз быллай тилекде кёрюнюрге боллукъду:

«Раббий Исса, мен бююн окъугъаныма кёре Сени жаннетинге мен жаланда Сени юсюн бла кирирге болаллыкъма. Мен Сени биргенге жаннетде болурга сюеме. Ол себепден мени жаханымни тузагъындан кютхар. Мен гюняхлы болганым себепли мени барлыкъ жерим жаханымди. Сен а мени гюняхларым ючюн кячда ёлюп, аланы телелгенсе. Сен мени гюняхлы табийгатымы тууган кюномден бююннге дери кёресе. Сен мени хар болган гюняхымы да, унутулган гюняхымы да билесе. Мени жүрегими талпыганы санга ачыкды. Болган халим бла мен Сени жаннетинге кираллыкъ туюлме. Мен Сенден тилейме, мени бар этген гюняхларымы кеч, мен бек сокъуранама. Мени жүрегиме кел да, Сени бла жаннетде болурга чырмаган затланы тазала деп тилейме. Сен манга жангы жашау бер. Сени Сёзюню – Инжилни ангыларга болуш. Сен манга сени Сёзюню юсю бла айтырга сюйгенинги ангылат эмда бойсунган жүрек бер, Сени оноунгу толтурурча. Мени Оноучум бол. Мен Сени ызынгдан барырга сюеме. Сен мени жашауумда барыр жолуму кёрют. Сен мени эшитгенинги ючюн эмда Сени баланг болурга эркинлигим болганы ючюн Санга махтау салама. Ол дуняда мен Сени бла бирге жаннетде боллугъума ийнанам. Амин».

Профессор,
доктор технических наук
Вернер Гитт

Название статьи на немецком: Wie komme ich in den Himmel?
Интернетовский сайт автора: www.wernergitt.de
Рисунок на обложке: Элиза Кристиан

Missionswerk DIE BRUDERHAND e.V.
Am Hofe 2; 29342 Wienhausen, Germany
Tel.: +49 (0) 51 49/ 98 91-0, Fax:-19
Homepage: bruderhand.de
E-Mail: bruderhand@bruderhand.de
© 2010: Missionswerk DIE BRUDERHAND e.V.

Nr. 840
Balkarisch / Balkarian
2nd edition 2010

Мен Жаннетге кяалай тюшерге боллукъма?

Мен Жаннетге къалай тюшерге боллукъма?

Кѐп адам – ѐлюмню юсюнден ойлагъанла окъуна, ѐлгенден сора ол дуниялары къайда ѐтеригини юсюнден сагъыш этмейдиле. Бу дуниядан ѐлюп кетгенден сора, ала ѐмюрлюк жашауа ѐтериклерини юсюнден ойландыла – ол жашау а, не Раббийни биргесине – жаннетде, не Рабийсиз жаханымде боллукъду. Бир белгили киноартист жети жылы толгъанда «Инопланетянин» деген фантастика кинода баш ролюн ойнагъанды. Эмда андан сора бек белгили адам болгъанды. Кѐп болмай, жыйырма сегиз жылы толгъанда, ол былай айтханды: «Мен киштигимден алгъа ѐлсем, анга, мени кюйдюргенден сора мени кюлюмю ашаргъа беригиз; алай бла мени жашауум киштикде окъуна андан ары барсын».

Кесини ѐмюрлюк жашаууну юсюнден аллай бир ойлаусулукъ къалай осалды!

Исса жерге келип адамланы арасында жашагъан заманда Анга бек кѐп адам келе эди. Аланы асламысы бу дунияны жашаууна керекли затланы излей эдиле:

- **Келепен аруулары болгъан он адам Исса аланы сау этерлерин излей эдиле** (Лука 17:13);
- **Сокъур адамла кѐзлери кѐрюрлерин излей эдиле** (Маттай 9:27);
- **Халкъны ичинден биреу Иссагъа: «Устаз, мени къарындашыма айт, ол бизге къалгъан мюлкден юлешип, мени юлюшюмю берсин» – деди.** (Лука 12:13-14);
- **Фарисейле Иссагъа келип: «Кесаргъа жасакъ берирге тийишлимиди огъесе туйюлмюдю» – деп хыйлачы соруула бере эдиле** (Маттай 22:17).

Эмда бек аз адам жаннетге къалай тюшерге боллукъну юсюнден соругъа Иссагъа келе эдиле. Бир жаш адам Иссаны соруу берир ючюн излей эди. Ол: **«Ахшы устаз! Ёмюрлюк жашаудан юлюшлю болур ючюн, мен не этейим?»** – деп сорду. (Лука 18:18) Исса анга: **«Битеу болгъан затынгы сат»,** – деди. Жюрегинде биринчи жерни алгъан затны юсюнден айтхан эди. Эмда андан сора: «Кел да Мени ызымдан жюрю», –

деди. Ол жаш адам бек бай болгъаны себепли, Иссаны айтханына къулакъ салмады эмда кеси Жаннетни къабыл этмедиле. Жаннетни излемегенле да бар эдиле, алай а Иссагъа тюбеп жаннетни юсюнден эшитгенден сора, олсагъат окъуна жаннетге тюшер хар амалны хайырлангъан кѐп адам да бар эди. Сѐз ючюн, Закай деген бир адам Иссаны жаланда кѐрюрге излей эди. Алай а, жаланда кѐрюп къалмай, Закай жаннетге жолну тапхан эди. Закайны юйюнде къонакъда болгъан кезиуде, Исса анга: **«Энди бу юйге къутхарылыу келди»,** – деди. (Лука 19:9).

Жаннет деген неди?

Эмда биз аны бу дунияда къалай табаргъа боллукъбуз?

- Жаннет – ол бош зат туйюлдю. Ол кертиси бла да болгъан, Раббий бизге хазырлагъан жерди.
- Жаннетге тюшер ючюн кѐп тюрлю хазырланыула керек- мейдиле.
- Жаннетге тюшер ючюн кѐп тюрлю къыйын борчланы толтуруу керекмейди.
- Багъалы окъуучула, сиз эм биринчи билирге керекли зат: бююн окъуна сизни Раббий Аплахдан ѐмюрлюк жашауу саугъагъа алыргъа амалыгъыз барды.

Ол амалны юсюнден Раббий не айтады? Биз, жаннетни излеуде Раббий бизге аны саугъагъа берирге айтханын эсге алмасакъ – жаннетге тюшерге башха амалла излегенибиз бошду. Бир жырчы бир масхарачыны юсюнден былай жырлай эди: «Ол жаннетге тийишлиди, нек дегенде – кѐп адамланы къуандыра эди». Бир бай тиширыу а, жарлылагъа болушлукъ этген фонд къурагъан эди эмда жыйырма жарлы тышырыу хакъ тѐлемей жашарча, юйню ишленгенгине тѐлеген эди. Ол юйде жашаргъа излегенле, хар кюн сайын, бир сагъатны ичинде алагъа бу ахшылыкъны этген тышырыуну жаны къутхарылыр ючюн тилек этип турургъа керек эдиле.

Биз кертиси бла жаннетге къалай тюшерге болаллыкъбыз?

Аны бизге англатыр ючюн Исса оюм берген таурухну айтды (Лука 14:16). Бу оюм берген таурух Иссаны сыфатын ачыкълайды. Бир адам уллу ушхуур этерге оноу этди (мында ушхуур – жаннетни кергюзтеди) эм кѐп

адамлагъа чакъырыу къагъыт жиберди. Алай а чакъырылгъан адамланы жууаплары бек сейирсиндиредиле. Ала бары да чакъырыугъа «угъай» дедиле эмда «бары да бир тилли болгъанча кечгинлик тилеп башлагъандыла.

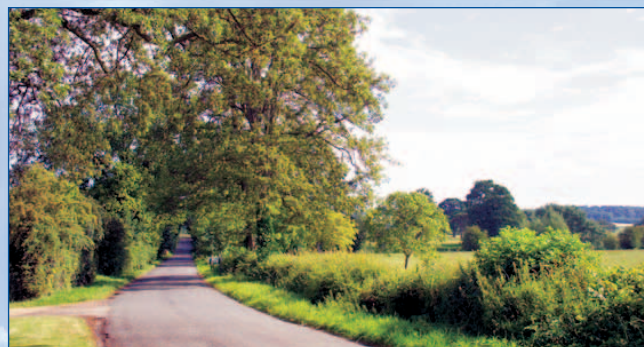
Биринчиси: мен жер сатып алгъанма...

Экинчиси: мен беш къош ѐгюз сатып алгъанма...

Ючюнчюсю: мен къатын алгъанма, ол себепден келаллыкъ туйюлме». Исса оюм берген таурухун ушхуур этген адамны сѐзлери бла бошады: **«Ол себепден сизге айтама – ол алгъа чакъырылгъанладан бири да мени ушхуурумуну татарыкъ туйюлдю».** (Лука 14:24).

Жаннетни табаргъа болгъаныча, тас этерге да бола кѐреме? Биз чакъырылыуугъа хау неда угъаймы дейбиз – ол бек магъаналыды. Андан магъаналы зат боламыры? Бек кѐп адам ахырзаманда жаннетге тийишли болмай къаллыкъдыла. Ол иш а адамла жаннетге жолну билмегенлеринден туйюл, алай а ол жолну къабыл этмегенлери ючюн боллукъду.

Биз ол оюм берген таурухда айтылгъан юч адамдан юлгю алыргъа керек туйюлбюз – аладан бири да уллу ушхуургъа келмедиле! Алай болгъанлыкъгъа уллу ушхуур болмай къалмады. Чакъырылгъанла угъай дегенден сора, юйню иеси кесини къулларына: «Хар бир адамны да чакъырыгъыз», – деп буйрукъ берди. Ол энди алтын накъышлары бла жасалгъан чакъырыу къагъытла жибермейди. Энди жаланда: «Келигиз», – деген сѐз тамамды. Ол чакъырыугъа келген адам уллу ушхуурда кесине жер табады. Сора уа не? Адамла ушхуургъа барадыла; кѐп адам окъуна барады. Юйню иеси тѐгерекге къарап, дагъыда бош жерле болгъанын кѐрюп эмда кесини къулларына: «Барыгъыз да, адамланы келирге атландырыгъыз», – деди.

Бу оюм берген таурух бююнню болумну бек ачыкъ кѐргюзтеди. Жаннетге эшик хар адамгъа да ачыкъды. Раббий санга буйрукъ этеди: «Акълман бол! Бююн кел, жаннетде санга хазырланган жерни ал. Ёмюрлюк жашаудан юлюшлю бол!»

Жаннет биз аны ачыкъларгъа болалмазча ариуду. Коринфлилеге жазылгъан биринчи къагъытда (2:9) жаннетни юсюнден былай жазылады: «Аллах, Аны суйгенлеге не хазырлагъанын кѐз да кѐрмегенди, къулакъ да эшитмегенди эм ол адамны жюрегине да келмегенди». Бу дунияда жаннет бла тенгледир бир зат да жокъду. Анда алай аламатды! Жаннет алай багъалыды, биз ары тюшерге бир амалыбызны да тас этерге керек туйюлбюз.

Раббий Исса бизге жаннетге жол ачханды. Иссаны юсю бла жаннетге кирирге амал барды. Энди бары да бизни къолубуздады. Чакъырыу къагъыт келген заманда «Угъай» дегенле ол юч оюмсуз чакъырылгъанга ушарыкъдыла.

Къутхарылыу Исса Масихни юсю бла бериледи

«Абустолланы ишлери» деген китапта (2:21) биз бек магъаналы сѐзлени окъуйбуз: **«Раббийни атын айтып тилек этген хар адам къутхарыллыкъды».** Бу сѐзле – Жангы Кесаматны баш магъанасын тутхан сѐзледиле. Абустол Паул Филиппы деген шахарда тутмакъда болгъан заманда сакълауу бла ушагъын бу сѐзле бла бошагъан эди: **«Раббий Масих Иссагъа ийнан, кесинг да къутхарылырса эм битеу юйрюнг да къутхарылыр»** (Аб. Ишл. 16:31). Бу сѐзле адамны жашауун тюлендирирге болаллыкъ сѐзледиле. Ол ингирде окъуна сакълауу тобагъа къайтды да жаннетге тийишли болду.

Исса неден къутхаргъанын билирге керекди: ѐмюрлюк ѐлюмге элтген жолдан – жаханымден. Инжилде жазылгъанга кѐре адамла жаннетде кибик жаханымде да ѐмюрлерин ѐтдюрюкдюле. Бир жер – аламатды, экинчи жер а - ахырлыкъды. Ючюнчюсю – жокъду. Ёлгенден сора хар неда бошалады деп бир адам да айталлыкъ туйюлдю. Оноу Иссаны къолундады. Биз Иссаны къабыл этсек ѐмюрлюк жашауубуз жаннетде боллукъун билебиз. Бир жол мен лекцияларым бла Польшада болгъан эдим. Анда биз Освенцим концлагерге баргъан эдик. Немисли фашистлени заманында анда бек къоркъунчлу эм кюйсюз затла бола эдиле.